

ระเบียบการไต่वाที่

พุทธศักราช ๒๔๗๙

ระเบียบการไต่वाที่

พุทธศักราช ๒๔๗๙

สารบาเบ
ระเบียบการไต่वाที่ พุทธศักราช ๒๔๗๕

ความนำ	หน้า ๑
หมวด ๑ ข้อความทั่วไป	” ๑
” ๒ หลักคำเนินการ	” ๓
” ๓ วิธีจัดการ	” ๕
” ๔ ผู้แข่งขัน	” ๘
” ๕ ระเบียบการแข่งขัน	” ๑๑
” ๖ ประกาศนียบัตรและรางวัล	” ๑๒
ภาคผนวกฉบับที่ ๑ การแบ่งมณฑลตามระเบียบการไต่वाที่	” ๑๘
ภาคผนวกฉบับที่ ๒ แบบให้คะแนนของกรรมการไต่वाที่	” ๒๓

ระเบียบการไต่อาท

พุทธศักราช ๒๔๗๕

ด้วยเหตุที่การไต่อาท ซึ่งได้ทำมาแล้วใน พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นที่นิยมของมหาชน และได้ผลในทางค้นคว้าศึกษาวิชาการเป็นอันมาก และด้วยเหตุที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ได้โปรดให้รางวัลการแข่งขันไต่อาทใน พ.ศ. ๒๔๗๔ นั้น เป็นรางวัลพระราชทานของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

กรมศิลปากร เห็นสมควร ขยายงานไต่อาท ออกไป ถึงจังหวัดต่าง ๆ จึงได้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้—

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบการนี้ให้เรียกว่า “ระเบียบการไต่อาท พุทธศักราช ๒๔๗๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบการนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบการไต่อาท ซึ่งได้ใช้ก่อนวันออก
ระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในระเบียบการ^๕

“มณฑล” ไม่ได้ถือตามกำหนดส่วนแบ่งมณฑลฝ่ายปกครอง ซึ่งเลิกใช้ไปแล้ว หรือตามส่วนแบ่งมณฑลทหารบกที่ยังใช้อยู่ แต่ได้จัดใหม่โดยรวมหมู่จังหวัดต่างๆ เพื่อความสะดวกในทางดำเนินการไต่สวนที่โดยฉะเพาะ ดังนั้นรายการแนบอยู่ท้ายระเบียบการ^๕

“จังหวัดศูนย์กลาง” หมายถึงจังหวัดที่กรมคิดปกครองเห็นว่าสามารถจะหาสถานที่เหมาะ สำหรับ จัดการไต่สวนที่ ราย สำคัญๆ ได้ และมีทางคมนาคมติดต่อไปมากับจังหวัดใกล้เคียงสะดวก จึงยกเป็นศูนย์กลางของมณฑล เพื่อให้เป็นที่แข่งขันชิงตำแหน่งเลิศสำหรับมณฑล

ในเวลาที่การไต่สวนที่ยังไม่สามารถจัดให้ทั่วถึงทุกจังหวัด กรมคิดปกครองอาจประกาศเปลี่ยนแปลงจังหวัดศูนย์กลางได้ ตามควรแก่ความจำเป็น

“กองอำนาจการ” หมายถึงคณะบุคคลผู้เป็นเจ้าของหน้าที่จัดการไต่สวนที่ ตามความในระเบียบการฉบับ^๕ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี หรือจังหวัดใด ๆ ที่ได้ตั้งคิดปกครองสถานแล้ว กองอำนาจการได้แก่กองคดีพิพาทการแห่งกรมคิดปกครอง ส่วนในจังหวัดอื่นๆ นอกจากนั้นได้แก่ข้าหลวงมาคมคณะรัฐมนตรีมณฑลประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการจังหวัด ซึ่งกรมคิดปกครองจะสามารถทำความตกลงได้.

หมวด ๒

หลักดำเนินการ

ข้อ ๕ การแข่งขันใดว่าที่ จะได้จัดทำเป็น ๔ ชั้น คือ

ชั้นที่ ๑ เป็นการแข่งขันเพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำจังหวัด

ชั้นที่ ๒ เป็นการแข่งขันเพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำมณฑล

ชั้นที่ ๓ เป็นการแข่งขันเพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำภาคและ

ชั้นที่ ๔ เป็นการแข่งขันเพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศแห่งกรุงสยาม

ข้อ ๖ การแข่งขันในชั้นที่ ๑ เป็นการแข่งขัระหว่างผู้สมัคร
ในจังหวัดเดียวกัน ต่างจังหวัดต่างจัดการแข่งขันในจังหวัดของตน
เพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๗ ผู้แข่งขันจะเป็นผู้ชนะเลิศของจังหวัดใดได้ ต่อเมื่อ
ชนะด้วยการได้อย่างแท้จริงในจังหวัดนั้นไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง ในจ
หวัดใดไม่มีผู้แข่งขันเป็นจำนวนมากพอที่จะให้ผู้แข่งขันคนใดคนหนึ่งได้
ชนะได้ถึง ๓ ครั้งก็ดี หรือผู้ชนะๆ ได้ด้วยเหตุที่คู่แข่งขยอมแพ้
หรือขาดนัด ไม่เป็นโอกาสที่จะชนะด้วยการได้อย่างแท้จริงถึง ๓
ครั้งก็ดี ให้ถือว่าจังหวัดนั้นเป็นอันไม่มีผู้ชนะเลิศสำหรับจะส่งไปแข่ง
ขันชั้นมณฑล

ข้อ ๘ ในจังหวัดใด มีผู้สมัครเข้าแข่งขันเป็นจำนวนไม่ถึง ๘
คน การแข่งขันในจังหวัดนั้นเป็นอันงด

ข้อ ๙ เมื่อการแข่งขันสำหรับจังหวัดเสร็จจัดลงถวายในบังคับ

แห่งข้อ ๗ แล้ว ให้กองอำนาจการตั้งผู้ชนะเลิศของจังหวัดนั้น ไป
แข่งขันยังจังหวัดศูนย์กลางของมณฑลตามกำหนดวัน ผู้ใดจะนัก
หมายกัน

ข้อ ๓๐ เมื่อการแข่งขันสำหรับมณฑลเสร็จสิ้นลง และได้ผู้
ชนะเลิศสำหรับมณฑลแล้ว ให้มีการแข่งขันชิงตำแหน่งเลิศประจำ
ภาคโดยวิธีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ชนะเลิศของมณฑลที่ ๑ กับผู้ชนะเลิศของมณฑล
ที่ ๒ มาแข่งขันกันที่จังหวัดพระนคร เพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำภาค
กลาง

(๒) ผู้ชนะเลิศของมณฑลที่ ๓ กับผู้ชนะเลิศของมณฑล
ที่ ๔ มาแข่งขันกันที่จังหวัดนครราชสีมา เพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำ
ภาคอีสาน

(๓) ผู้ชนะเลิศของมณฑลที่ ๕ กับผู้ชนะเลิศของมณฑล
ที่ ๖ มาแข่งขันกันที่จังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำ
ภาคเหนือ

(๔) ผู้ชนะเลิศของมณฑลที่ ๗ กับผู้ชนะเลิศของมณฑล
ที่ ๘ มาแข่งขันกันที่จังหวัดนครปฐม เพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำ
ภาคใต้ชั้นใน

(๕) ผู้ชนะเลิศของมณฑลที่ ๙ กับผู้ชนะเลิศของมณฑล
ที่ ๑๐ มาแข่งขันกันที่จังหวัดสงขลา เพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำภาค
ใต้ชั้นนอก

(๖) ผู้ชนะเลิศของมณฑลที่ ๑๑ กับผู้ชนะเลิศของมณฑลที่ ๑๒ มาแข่งขันกันที่จังหวัดปราจีนบุรี เพื่อให้ได้ผู้ชนะเลิศประจำภาคบูรพา

ข้อ ๑๑ ในการแข่งขันชิงตำแหน่งผู้ชนะเลิศประจำจังหวัดหรือมณฑลหรือภาคนั้น หากกองอำนาจการของผู้แข่งขันพิจารณาเห็นว่าการให้แข่งขันในจังหวัดที่ระบุไว้ข้างต้น จะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายหรือได้ผลน้อยไป กองอำนาจการทั้งสองฝ่ายอาจตกลงกันไปแข่งขันในจังหวัดอื่น หรือให้เข้ามาแข่งขันในจังหวัดพระนครที่เดียวกันได้

ข้อ ๑๒ เมื่อการแข่งขันประจำภาคเสร็จดังนั้น ให้ผู้ชนะเลิศประจำภาคเข้ามาแข่งขันในพระนคร ตามวันเวลาที่หัวหน้ากองศิลปวิทยาการ กรมศิลปากรจะกำหนด และแจ้งให้กองอำนาจการของผู้ชนะเลิศนั้นทราบ

ข้อ ๑๓ ผู้มีคะแนนชนะมากที่สุดในการแข่งขันระหว่างภาคต่าง ๆ นี้ เป็นผู้ชนะเลิศแห่งกรุงสยาม.

หมวดที่ ๓

วิธีจัดการ

ข้อ ๑๔ โดยที่การโต้วาทีซึ่งจัดตามระเบียบนี้ จำเป็นต้องมีการใช้จ่ายมาก จึงให้เก็บค่าเข้าฟังจากผู้ฟังเป็นอัตราเล็กน้อย ผู้ดูแลกองอำนาจการจะเห็นควรกำหนด เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายทุกประการที่เกิดขึ้นจากการโต้วาที

ข้อ ๑๕ ในการโตะระหวางจังหวัดใด ให้เก็บรายได้ไว้เป็นส่วน
ของจังหวัดนั้น

ข้อ ๑๖ ในการโตะระหวางผู้แข่งขันต่างจังหวัด ที่ซึ่งความ
ชนะเลิศสำหรับมณฑลก็ดี สำหรับภาคก็ดี มีรายได้ซึ่งเก็บจากผู้
เข้าฟังเท่าไร ให้แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ให้เป็นของจังหวัดซึ่งเป็น
เจ้าของผู้แข่งขันจังหวัดละ ๑ ส่วน และให้เป็นของจังหวัดที่ดำเนิน
การแข่งขันสำหรับครั้งนี้ ๑ ส่วน

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้ชนะเลิศต้องเดินทางไปแข่งขันในจังหวัดอื่น
เพื่อชิงความชนะเลิศในขั้นต่อไป มีสิทธิจะได้รับค่าเดินทางชั้นที่ ๒
สำหรับผู้แข่งขันและผู้สนับสนุน กับได้ค่าเบี้ยเลี้ยงสำหรับผู้แข่งขัน
วันละไม่เกิน ๓๐ บาท และสำหรับผู้สนับสนุนคนหนึ่งวันละไม่เกิน
๕ บาทตามจำนวนวัน สุดแต่กองอำนาจการจะกำหนดให้พอสมควร
กับการพักอยู่และการเดินทางไปมา

ข้อ ๑๘ เป็นหน้าที่ของกองอำนาจการ จะกำหนดนัดหมายการ
ส่งผู้ชนะเลิศประจำจังหวัดของตนไปแข่งขันให้พอดีกับวันเวลา เพื่อ
มิให้ต้องจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงมาก

ข้อ ๑๙ ในการแข่งขันระหวางจังหวัดนั้น จังหวัดใดมีผู้แข่งขัน
มาก ต้องมีการโตะหลายรอบและเก็บเงินค่าเข้าฟังได้มาก หากกอง
อำนาจการพิจารณาเห็นสมควร จะให้เบี้ยประชุมหรือค่าพาหนะแก่ผู้
โตะในรอบหลัง ๆ ด้วยก็ได้ เบี้ยประชุมหรือค่าพาหนะนี้จะควรให้เป็น
จำนวนเท่าใด สุดแต่กองอำนาจการจะพิจารณากำหนดเป็นอัตราแน่

นอนและประกาศให้ทราบ

ข้อ ๒๐ บรรดาเงินรายได้ในจังหวัดต่างๆ เมื่อหักค่าใช้จ่ายเสร็จแล้ว ถ้ายังมีเงินเหลือ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้:—

๑. ให้เป็นรางวัลพิเศษแก่ผู้ชนะเลิศประจำจังหวัด ๑ ใน ๓๐ ของจำนวนเงินเหลือทั้งหมด

๒. เมื่อได้ให้รางวัลพิเศษแล้ว ยังมีเงินเหลืออีกเท่าใด ให้แบ่งกันในระหว่างกรมศิลปากรกับกองอำนาจการควบคุมเกณฑ์ดังนี้

(ก) ในจังหวัดพระนครและธนบุรี กับในจังหวัดที่มีศิลปากรสถาน ให้แบ่งเป็นของกรมศิลปากร ๘ ส่วน, อีก ๒ ส่วนแบ่งเฉลี่ยให้แก่กองอำนาจการจังหวัดต่างๆ ที่จัดการแข่งขันในปีนั้น

(ข) ในจังหวัดอื่นๆ นอกจากที่กล่าวในข้อ (ก) ให้แบ่งเป็นของกองอำนาจการ ๘ ส่วน ของกรมศิลปากร ๓ ส่วน

เงินรายได้ที่ตกเป็นของกองอำนาจการนั้นจะนำไปใช้ในกิจการอย่างไร สุดแต่กองอำนาจการจะวินิจฉัย

ข้อ ๒๑ เป็นหน้าที่ของกองอำนาจการในจังหวัดศูนย์กลาง จะทำการติดต่อกับกองอำนาจการจังหวัดอื่นๆ ในมณฑลเดียวกัน เพื่อกำหนดวันแข่งขันผู้ชนะเลิศประจำมณฑล

ข้อ ๒๒ การแข่งขันชิงตำแหน่งเลิศประจำภาคนั้น ให้กองอำนาจการในจังหวัดที่เป็นเจ้าของผู้แข่งขัน กับกองอำนาจการในจังหวัดซึ่งจะเป็นที่แข่งขันทำความตกลงนัดหมายกัน

ข้อ ๒๓ การแข่งขันจะเริ่มเมื่อใด สุดแต่กองอำนาจการจะ

กำหนดตามที่เห็นสมควร แต่การแข่งขันทั้งหมดจะต้องเสร็จสิ้นจนได้
ผู้ชนะเลิศประจำภาคก่อนสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ เพื่อให้การแข่งขันชิง
ตำแหน่งเลิศแห่งกรุงสยามเสร็จก่อนสิ้นเดือนมีนาคม

ข้อ ๒๔ ในการแข่งขันทุกครั้ง เมื่อเสร็จการแข่งขันแล้ว ให้
กองอำนวยการในจังหวัดที่มีการแข่งขัน แจ้งผลการแพ้ชนะให้กรม
ศิลปากรทราบโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ เพื่อกรมศิลปากรจะได้ส่งไปขอ
ให้สำนักงานโฆษณาการ จัดการโฆษณาทางวิทยุกระจายเสียง และ
ทางหนังสือพิมพ์.

หมวด ๔

ผู้แข่งขัน

ข้อ ๒๕ ผู้สมัครเข้าแข่งขัน มีสิทธิเลือกสมัครในจังหวัดใด
จังหวัดหนึ่ง ดังต่อไปนี้:-

- (๑) ในจังหวัดที่ตนอยู่หรือมีภูมิลำเนา หรือ
- (๒) ในจังหวัดที่ตนเกิด หรือ
- (๓) ในจังหวัดที่ตนมีอสังหาริมทรัพย์ หรือ
- (๔) ในจังหวัดที่ตนเคยอยู่มาแล้ว เป็นเวลาต่อเนื่องกันไม่น้อย

กว่า ๑ ปี

ข้อ ๒๖ ในจังหวัดใดไม่มีการแข่งขัน ผู้ที่เป็นชาวจังหวัดนั้น
อาจสมัครแข่งขันที่จังหวัดพระนครได้

ข้อ ๒๗ บุคคลคนหนึ่งมีสิทธิเข้าสมัครแข่งขันได้เฉพาะจังหวัด

เดียวในปีหนึ่ง

ข้อ ๒๘ ผู้สมัครเข้าแข่งขันในจังหวัดพระนครและธนบุรี ต้องประกอบด้วยคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เคยได้รับประกาศนียบัตรในการได้วาทที่หอประชุมศิลปากร ใน พ.ศ. ๒๔๗๗ มาแล้ว หรือ

(๒) เคยเป็นผู้สนับสนุนในการได้วาทที่หอประชุมศิลปากร ใน พ.ศ. ๒๔๗๗ มาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง

ผู้ที่ขาดคุณสมบัติดังกล่าวมาใน (๑) และ (๒) นั้น จะยื่นใบสมัครเข้าได้วาทที่ใน พ.ศ. ๒๔๗๘ นี้ได้ โดยมีผู้ได้รับประกาศนียบัตรการได้วาทที่ใน พ.ศ. ๒๔๗๗ อย่างน้อย ๒ คน รับรองว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและวาทศิลป์สมควรเข้าได้วาทที่ได้

ข้อ ๒๙ คุณสมบัติของผู้สมัครในจังหวัดอื่น นอกจากพระนครและธนบุรีนั้น ให้กองอำนวยการกำหนดเองตามที่เห็นสมควรแก่ท้องถิ่น หรือจะไม่กำหนดข้อใดข้อหนึ่งเลยก็ได้

ข้อ ๓๐ กองอำนวยการอาจเชิญผู้ที่ทรงคุณวุฒิหรือเคยปรากฏเกียรติในวาทศิลป์มาแต่ก่อนให้เข้าได้วาทที่ด้วยก็ได้

ข้อ ๓๑ พรพชิตและภาคีสมาชิกราชบัณฑิตยสถาน พันธุวิทยาที่จะเข้าแข่งขัน

ข้อ ๓๒ การยื่นใบสมัครเข้าแข่งขันในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้ยื่นต่อหัวหน้ากองศิลปวิทยาการแห่งกรมศิลปากร ส่วนในจังหวัดอื่น ๆ ให้ยื่นต่อกองอำนวยการในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๓๓ ในใบสมัครให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ นามสกุล และบรรดาศักดิ์ (ถ้ามี)

(๒) วัน เดือน ปีเกิด

(๓) ที่อยู่ในปัจจุบัน

(๔) อาชีพการงานที่ประกอบอยู่ในปัจจุบัน

(๕) การศึกษาที่ได้รับ

(๖) สถิติเลือกตั้งสมัครตามความในข้อ ๒๕ คือ บ่งให้ชัดว่าสมัครเข้าแข่งขันในจังหวัดนั้นโดยสถิติข้อใด

ข้อ ๓๔ เขตจังหวัดยื่นใบสมัคร ให้ยื่นไปตามที่กองอำนาจการกำหนดและประกาศให้ทราบ

ข้อ ๓๕ ในจังหวัดใด กองอำนาจการเห็นสมควรจะเรียกค่าธรรมเนียมในการสมัคร ก็ให้เรียกได้ไม่เกินคนละ ๕ บาท แต่ให้ยกเว้นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรได้อาชีพ ที่หอประชุมศาลากลางในพ.ศ. ๒๔๗๘ มาแล้ว

ข้อ ๓๖ กองอำนาจการมีสิทธิจะปฏิเสธการรับผู้สมัคร คนหนึ่งคนใดได้ ในเมื่อมีเหตุผลอันน่าวิตกว่าถ้ายอมให้ผู้สมัครนั้นเข้าแข่งขันจะเป็นที่รังเกียจแก่ทางราชการบ้านเมือง หรือแก่บรรดาผู้แข่งขันด้วยกัน

เมื่อกองอำนาจการมิได้แจ้งการปฏิเสธให้ทราบภายใน ๗ วัน ให้ถือว่าเป็นอันรับเข้าแข่งขัน และเมื่อทราบนามและจำนวนผู้แข่งขันครบถ้วนแล้ว ให้คณะอำนาจการส่งรายการมายังกรมศิลปากร,

หมวด ๕

ระเบียบการแข่งขัน

ข้อ ๓๗ การแข่งขันประจำจังหวัด แบ่งเป็น ๓ รอบ คือ

รอบที่ ๑ จัดแบ่งผู้แข่งขันออกเป็นพวก พวกหนึ่งมีผู้แข่งขัน ไม่น้อยกว่า ๔ คน ให้ได้พบได้กันทุกคนในพวกของตน ในการแบ่ง พวกนี้ ให้กองอำนาจการพยายามจัดให้ผู้ที่เคยปรากฏเกียรติในวาท ศิดป์มาแล้ว อยู่ต่างพวกกัน เพื่อมิให้พบกันเสียแต่รอบแรก

รอบที่ ๒ เมื่อการแข่งขันรอบแรกสุดสิ้นลงแล้ว จะได้จัดให้ผู้ แข่งขันที่ได้คะแนนมากที่สุด กับที่ ๒ เข้าแข่งขันในรอบที่ ๒ ในรอบนี้ จะให้เป็นการแข่งขันอย่างพบกันทั้งหมด หรือแข่งขันอย่างคัดออก ก็สุดแต่จำนวนผู้แข่งขันจะมีมากหรือน้อย

รอบที่ ๓ จัดให้ผู้มีคะแนนชนะเลิศที่สุด ๒ คนแข่งขันกัน ผู้ใด ชนะถือชื่อเป็นผู้ชนะเลิศประจำจังหวัด

ระเบียบการที่กล่าวในข้อนี้ กองอำนาจการใดเห็นว่าจะสะดวก อาจเปลี่ยนแปลงได้ แต่ต้องได้รับอนุมัติจากกรมศิลปากรก่อน

ข้อ ๓๘ ในจังหวัดที่มีผู้สมัครแข่งขันน้อย กองอำนาจการอาจ จัดให้มีเพียง ๒ รอบก็ได้

ข้อ ๓๙ การแข่งขันชิงตำแหน่งเด็กสำหรับมณฑล, ภาค และ การแข่งขันรอบสุดท้ายสำหรับชิงตำแหน่งเด็กของกรุงสยามนั้น กรม ศิลปากรจะได้ประกาศวิธีการในเมื่อทราบจำนวนผู้แข่งขันในชั้นนั้น ๆ

แน่นอน

ข้อ ๕๐ ญัตติเรื่องที่แข่งขันและการจัดคู่แข่งชั้น จะได้จัดโดยวิธีจับสลาก และแจ้งญัตติให้คู่แข่งชั้นทราบอย่างน้อย ๑๐ วันก่อนถึงกำหนดแข่งขัน

ญัตติจะคิดชั้นใหม่ หรือใช้ญัตติที่โต้กันแล้วในทีอื่น ๆ ก็ได้

การกำหนดญัตติ อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของกองอำนาจการประจำจังหวัดที่มีการแข่งขัน

ข้อ ๕๑ เมื่อกองอำนาจการประจำจังหวัดได้กำหนดการแข่งขันโต้วาทีว่า วันใดแข่งขันในญัตติเรื่องอะไร ใครเป็นผู้เสนอ ใครเป็นผู้ค้านแล้ว ต้องส่งกำหนดการนั้นมาให้กรมศิลปากรทราบ ก่อนเริ่มการแข่งขันในรอบนั้น ๆ

ข้อ ๕๒ การแข่งขันไม่ว่ารอบใด ๆ ในชั้นจังหวัดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เสนอแสดงข้อเสนอ	๑๐ นาที
(๒) ผู้ค้านแสดงข้อค้าน	๑๕ นาที
(๓) ผู้สนับสนุนคนละ	๕ นาที
(๔) ผู้เสนอกล่าวแก้	๑๐ นาที
(๕) ผู้ค้านกล่าวแก้และสรุปความ	๑๕ นาที
(๖) ผู้เสนอสรุปความ	๕ นาที

ข้อ ๕๓ การแข่งขันไม่ว่ารอบใด ๆ ในชั้นมณฑล และภาค ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เสนอแต่งตั้งข้อเสนอม	๑๕ นาที
(๒) ผู้ค้านแต่งตั้งข้อค้าน	๒๐ นาที
(๓) ผู้สนับสนุนคนละ	๗ นาที
(๔) ผู้เสนอกถาว์แก้	๑๕ นาที
(๕) ผู้ค้านกถาว์แก้และสรุปความ	๒๐ นาที
(๖) ผู้เสนอสรุปความ	๕ นาที

ข้อ ๔๔ การแข่งขันชิงตำแหน่งเด็กของกรุงสยามให้ดำเนิน
การดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เสนอแต่งตั้งข้อเสนอม	๑๕ นาที
(๒) ผู้ค้านแต่งตั้งข้อค้าน	๒๐ นาที
(๓) ผู้สนับสนุนคนละ	๗ นาที
(๔) ผู้เสนอกถาว์แก้	๑๐ นาที
(๕) ผู้ค้านกถาว์แก้	๑๐ นาที
(๖) ผู้เสนอกถาว์แก้	๑๐ นาที
(๗) ผู้ค้านกถาว์แก้และสรุปความ	๑๕ นาที
(๘) ผู้เสนอสรุปความ	๕ นาที

ข้อ ๔๕ เป็นหน้าที่ของผู้แข่งขันจะหาผู้สนับสนุนมาเอง ตาม
จำนวนดังต่อไปนี้

ในชั้นจังหวัด, มณฑลและภาค ฝ่ายละ ๒ คน

ในการชิงตำแหน่งเด็กแห่งกรุงสยามฝ่ายละ ๓ คน

ข้อ ๔๖ ผู้สนับสนุนคู่ใดคนหนึ่ง จะสนับสนุนคู่ใดคนอื่นใน

จังหวัดเดียวกัน และรอบเดียวกันไม่ได้ ถ้าผู้ใดไม่มีผู้สนับสนุน หรือ มีผู้สนับสนุนไม่ครบจำนวนให้ถือเป็นแพ้

ข้อ ๔๗ ผู้เข้าแข่งขัน ซึ่งยังไม่พ้นหน้าที่แข่งขัน จะเป็นผู้สนับสนุนไม่ได้

ข้อ ๔๘ คู่ใดต้องเจ้านามผู้สนับสนุนฝ่ายตนพร้อมทั้ง อายุ วัน เดือนปีเกิดที่อยู่ในปัจจุบันวิทยฐานะและอาชีพของผู้สนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ทราบก่อนวันเข้าแข่งขันอย่างน้อย ๓ วัน ถ้าเจ้าหน้าที่กองอำนาจการมิได้ตอบขัดข้อง ก็ให้ถือว่าได้รับอนุมัติให้เป็นผู้สนับสนุนได้

ข้อ ๔๙ ให้กองอำนาจการเชิญผู้ที่เห็นสมควรเป็นกรรมการในการโต้วาที ๗ คน แล้วให้เลือกกันเองในหมู่กรรมการขึ้นเป็นประธานในการโต้วาที ๓ คน

ข้อ ๕๐ การลงคะแนนให้ทำเป็น ๒ ทาง คือ

ทางที่ ๑ โดยมติของประชาชนผู้เข้าฟัง ถือเป็น ๓ เสียง

ทางที่ ๒ โดยมติของคณะกรรมการ ซึ่งกองอำนาจการจังหวัดที่จัดการแข่งขันจัดตั้งขึ้น มีจำนวน ๖ คน แบ่งเป็น ๒ กอง กองละ ๓ คน ถือเป็น ๒ เสียง และให้คะแนนตามแบบที่กองอำนาจการแจกให้

ข้อ ๕๑ ทางเสียงประชาชนนั้น ต้องได้คะแนนเสียง ๒ ใน ๓ จึงถือเป็นชนะในทางเสียงประชาชน

ข้อ ๕๒ ถ้าผู้แข่งขันเป็นคนมาแต่ต่างจังหวัด เกรงว่าถ้าให้ประชาชนออกเสียง จะไม่ได้รับความยุติธรรม อาจของคนเสียง

ประชาชน โดยขอให้ตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นอีก ๓ กองได้

ข้อ ๕๓ ในการแข่งขันทางหัวเมือง ถ้ากองอำนาจการเห็น
เป็นครั้งสำคัญ และปรารถนาจะได้กรรมการไปจากกรุงเทพ ฯ ให้
ขอรับรองมายังกรมศึกษาธิการ แต่เป็นหน้าที่ของกองอำนาจการจังหวัด
ที่ขอรับรองนั้น จะออกค่าเดินทางชั้นที่ ๓ แก่กรรมการ กับค่าเดินทาง
ชั้นที่ ๓ สำหรับคนใช้ของกรรมการ ๓ คน และเบี้ยเลี้ยงกรรมการ
วันละ ๓๐ บาท

ข้อ ๕๔ ผู้ใดจะชนะได้ เมื่อได้คะแนนเสียงแต่ ๒ เสียง
ขึ้นไป

ข้อ ๕๕ ถ้าได้คะแนนเสมอกัน ประธานมีอำนาจ

(๑) ตัดสินให้เสมอกัน หรือ

(๒) ตัดสินให้ใดคนหนึ่งใหม่ในวันหลัง โดยตั้งญัตติให้ใหม่

ข้อ ๕๖ คู่ใดมีสิทธิมาควบคุมการนับคะแนนด้วยตนเอง หรือ
ตั้งผู้แทนมาควบคุมได้

ข้อ ๕๗ ห้ามมิให้ผู้แข่งขันและผู้สนับสนุนใช้วาจาและกิริยาอัน
เป็นไปในลักษณะต่อไปนี้

(ก) เป็นการก้าวร้าวหรือเสียด่า

(ข) ไล่ตีไปในทางตามกองอาจารย์

(ค) กระทบกระเทือนถึงการเมืองทั้งภายในและภายนอก

(ง) ปราศจากความสุภาพต่อผู้เป็นประธาน

ข้อ ๕๘ ห้ามมิให้ออกนามคู่ใดหรือผู้สนับสนุนที่เป็นฝ่ายปรบักษ์

ข้อ ๕๘ เมื่อได้ใช้วาจา หรือกิริยาอันใดที่ไม่สมควร ประณาม
ตั้งให้คงหรือถอนคำ หรือ ให้ระมัดระวัง ผู้กล่าวต้องปฏิบัติตาม
มิฉะนั้นให้ถือเป็นแพ

ข้อ ๖๐ ผู้ใดไม่มีสิทธิค้านคำสั่ง หรือคำตัดสินของประธาน
แต่อาจมีหนังสือขอทราบเหตุผลในคำสั่งหรือคำตัดสินภายหลังได้

ข้อ ๖๑ ห้ามมิให้ผู้ฟังดั่งเสียงหรือแสดงอาการอันเป็นที่ น่ารัง
เกียจรำคาญแก่ที่ประชุม

ข้อ ๖๒ เจ้าหน้าที่ กองอำนวยการ อาจเชิญผู้ที่ไม่ รักษาความ
สงบ หรือทำลายความเรียบร้อยของการ ประชุม ออกจากที่
ประชุมได้.

หมวด ๖

ประกาศนียบัตรและรางวัล

ข้อ ๖๓ เมื่อการได้วาจาที่เสร็จสิ้นลงทั้งหมดแล้ว กรมศึกษาธิการ
จะได้ให้ประกาศนียบัตร ดังต่อไปนี้

๑. ประกาศนียบัตรชนะเลิศแห่งกรุงสยาม ให้แก่ผู้ชนะที่ ๑
๒. ประกาศนียบัตรชนะเลิศที่ ๒ แห่งกรุงสยาม ให้แก่ผู้ชนะที่ ๒
๓. ประกาศนียบัตรชนะเลิศประจำภาค ให้แก่ผู้ชนะเลิศ
ประจำภาค
๔. ประกาศนียบัตรชนะเลิศประจำมณฑล ให้แก่ผู้ชนะเลิศ
ประจำมณฑล

๕. ประกาศนียบัตรชนะเลิศประจำจังหวัด ให้แก่ผู้ชนะเลิศประจำจังหวัด

๖. ประกาศนียบัตรสรรเสริญ ให้แก่ผู้ได้หรือผู้สนับสนุนซึ่งเคยชนะไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง และกองอำนวยการส่งความเห็นเข้ามายังกรมศึกษาธิการว่าเป็นผู้ประกอบด้วยหลักวิชา, เหตุผล, จาคศิลป์ และมารยาทอันดีงามในการโต้วาที

ข้อ ๖๔ ผู้มีสิทธิ์ได้รับประกาศนียบัตรหลายฉบับ จะได้รับแต่ฉบับที่มีลักษณะสูงสุดฉบับเดียว

ข้อ ๖๕ การแจกประกาศนียบัตรในกรุงเทพฯ กรมศึกษาธิการจะได้นำความกราบทูลพระกรุณา และขอประทานโอกาสคณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ แจกในวันแข่งขันครั้งสุดท้าย

การแจกประกาศนียบัตรในหัวเมือง กรมศึกษาธิการจะได้ขอให้ข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้แจก

ข้อ ๖๖ ผู้อยู่หัวเมืองจะเข้าไปรับประกาศนียบัตรจาก คณะผู้สำเร็จราชการในกรุงเทพฯ แต่ถ้ามิใช่ผู้ชนะเลิศประจำภาค ซึ่งเข้าไปแข่งขันในกรุงเทพฯ จักต้องเสียค่าเดินทางและค่าที่พักของตนเอง และต้องมีหนังสือสำคัญจากกองอำนวยการประจำจังหวัด แสดงว่าเป็นผู้มีสิทธิ์ได้รับประกาศนียบัตร หนังสือสำคัญนี้ให้ผู้ถือนำไปแสดงแก่หัวหน้ากองศิลปวิทยาการ กรมศึกษาธิการ อย่างน้อย ๓ วันก่อนถึงวันแจกประกาศนียบัตร

ข้อ ๖๘ รางวัดจะควรเป็นดังใด หรือจำนวนเงินเท่าไร จัก
ได้ประกาศให้ทราบภายหลัง

ข้อ ๖๙ การได้รับรางวัดอย่างหนึ่งอย่างใดที่ระบุไว้ในข้อ ๖๘
ข้างบนนี้ ย่อมไม่ตัดสิทธิ์ที่จะได้รับรางวัดพิเศษจากกองอำนาจการ
ประจำจังหวัดดังกล่าวไว้ในข้อ ๖๐ นั้นได้อีกจำนวนหนึ่ง.

ธีรกร วัฒน

กรมศิลปากร

๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๗๘

ภาคผนวก ฉบับที่ ๑
การแบ่งมณฑลตามระเบียบการไต่สวน

- มณฑลที่ ๑ — ๑. จังหวัดพระนคร เป็นจังหวัดศูนย์กลาง
๒. จังหวัดธนบุรี
๓. จังหวัดสมุทรปราการ
๔. จังหวัดสมุทรสาคร
๕. จังหวัดสมุทรสงคราม
๖. จังหวัดนนทบุรี
๗. จังหวัดปทุมธานี

- มณฑลที่ ๒ — ๑. จังหวัดอยุธยา เป็นจังหวัดศูนย์กลาง
๒. จังหวัดสระบุรี
๓. จังหวัดลพบุรี
๔. จังหวัดอ่างทอง
๕. จังหวัดสิงห์บุรี
๖. จังหวัดชัยนาท

- มณฑลที่ ๓ — ๑. จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดศูนย์กลาง
๒. จังหวัดขอนแก่น
๓. จังหวัดอุดร
๔. จังหวัดหนองคาย

๕. จังหวัดมหาสารคาม
๖. จังหวัดนครพนม
๗. จังหวัดเลย
๘. จังหวัดสกลนคร
๙. จังหวัดไชยภูมิ
๑๐. จังหวัดร้อยเอ็ด

- มณฑลที่ ๔ —
๑. จังหวัดอุบล เป็นจังหวัดศูนย์กลาง
 ๒. จังหวัดอุบล
 ๓. จังหวัดบุรีรัมย์
 ๔. จังหวัดสุรินทร์

- มณฑลที่ ๕ —
๑. จังหวัดพิษณุโลก เป็นจังหวัดศูนย์กลาง
 ๒. จังหวัดกำแพงเพชร
 ๓. จังหวัดอุตรดิตถ์
 ๔. จังหวัดสวรรคโลก
 ๕. จังหวัดพิจิตร
 ๖. จังหวัดตาก
 ๗. จังหวัดเพชรบูรณ์
 ๘. จังหวัดนครสวรรค์
 ๙. จังหวัดอุทัยธานี

- มณฑลที่ ๖ —
๑. จังหวัดเชียงใหม่ เป็นจังหวัดศูนย์กลาง
 ๒. จังหวัดเชียงราย

๓. จังหวัดลำปาง
๔. จังหวัดลำพูน
๕. จังหวัดแพร่
๖. จังหวัดน่าน
๗. จังหวัดแม่ฮ่องสอน

มณฑลที่ ๗ — ๑. จังหวัดนครปฐม เป็นจังหวัดศูนย์กลาง

๒. จังหวัดราชบุรี
๓. จังหวัดเพชรบุรี
๔. จังหวัดกาญจนบุรี
๕. จังหวัดสุพรรณบุรี
๖. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

มณฑลที่ ๘ — ๑. จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดศูนย์กลาง

๒. จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๓. จังหวัดชุมพร
๔. จังหวัดพัทลุง
๕. จังหวัดตรัง

มณฑลที่ ๙ — ๑. จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดศูนย์กลาง

๒. จังหวัดยะลา
๓. จังหวัดนราธิวาส
๔. จังหวัดสตูล
๕. จังหวัดปัตตานี

- มณฑลที่ ๑๐ — ๑. จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดศูนย์กลาง
 ๒. จังหวัดพังงา
 ๓. จังหวัดกระบี่
 ๔. จังหวัดระนอง

- มณฑลที่ ๑๑ — ๑. จังหวัดปราจีนบุรี เป็นจังหวัดศูนย์กลาง
 ๒. จังหวัดฉะเชิงเทรา
 ๓. จังหวัดชลบุรี
 ๔. จังหวัดนครนายก

- มณฑลที่ ๑๒ — ๑. จังหวัดจันทบุรี เป็นจังหวัดศูนย์กลาง
 ๒. จังหวัดระยอง
 ๓. จังหวัดตราด
-

ภาคผนวกฉบับที่ ๒

แบบให้คะแนนของกรรมการโต้วาที

รายการ	ให้ฝ่ายเสนอ	ให้ฝ่ายค้าน	หมายเหตุ
วาทศิลป์ ๓๐ คะแนน—			
เหตุผล ๒๐ คะแนน—			
การหักล้าง ๒๐ คะแนน—			
หลักวิชา ๒๐ คะแนน—			
มารยาท ๓๐ คะแนน—			
คะแนนเต็ม ๓๐๐ คะแนน—			ฝ่าย...ชนะ

คำอธิบายในการให้คะแนน

๑. ท่านกรรมการจะให้คะแนนแก่ฝ่ายใดเท่าใด โปรดจดลงในช่องของฝ่ายนั้น ให้ตรงตามรายการ

๒. วาทศิลป์—นอกจากจะหมายถึงความฉลาดในเชิงพูด และปฏิภาณในเชิงโต้ตอบแล้ว ยังหมายถึงคำพูดชัดเจน ออกเสียงถูกต้อง และไม่ผิดไวยากรณ์ด้วย

๓. เหตุผล—หมายถึงการอ้างเหตุผลตรงกับประเด็นข้อโต้เถียง การพูดอยู่ในวงความหมายของญัตติ

๔. การหักล้าง — หมายถึง ความสามารถในการ หักล้างคำพูด ' หรือฝ่ายปรกษด้วยเหตุผล

๕. คะแนนหลักวิชา — จะให้ได้ ต่อเมื่อได้ อ้างแหล่งที่มาของ หลักวิชาที่ยกขึ้นมากว่าฉนั้นด้วย

๖. มารยาท—หมายถึงความสุภาพ ไม่ก้าวร้าวเด็ดเดี่ยว ไม่ไร้ คำพูดที่ไถ่ไปในทางดามกอนาจาร ไม่พูดเกินเวลาที่กำหนดให้ ไม่ ฝ่าฝืนระเบียบหรือคำสั่งของประธาน

๗. การให้คะแนน ถือเป็นมติลับ ฉะนั้นผู้ให้คะแนนจึงไม่ต้อง ลงนาม นอกจากเป็นเรื่องพิเศษซึ่งประธานจะได้ร้องขอให้กรรมการ ผู้ให้คะแนนลงนามกำกับคะแนนด้วย.

กรมศิลปากร

พิมพ์ที่โรงพิมพ์พระจันทร์ ท่าพระจันทร์ พระนคร
นายสนั่น ตันบุญอิน ผู้พิมพ์โฆษณา

พ. ศ. ๒๔๗๘